

Αριθμός: 23398/2006.

Αριθμός κατάθεσης κλήσης:9561/2006.

Αριθμός κατάθεσης:22056/2006.

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

ΔΙΚΑΣΤΗΣ: Θεοδώρα Γαλάνη, Πρόεδρος Πρωτοδικών, που ορίστηκε με κλήρωση σύμφωνα με τον νόμο.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ : Δεν ορίστηκε.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ :4-4-2006.

ΑΙΤΟΥΝΤΕΣ: 1] Αστικός συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία[.....], με έδρα την Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα από την Πρόεδρο του , 2] Αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία [.....], που εδρεύει στην Αθήνα και νόμιμα εκπροσωπείται, 3] Αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία [.....], που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, 4] Αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία [.....] με διακριτικό τίτλο «.....», που εδρεύει στο Αττικής και νόμιμα εκπροσωπείται, που παραστάθηκαν δια του πληρεξούσιου τους δικηγόρου Γρηγόρη Τρικούκη (ΑΜ4702).

ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΙΤΗΣΗ: Ανώνυμη εταιρία με την επωνυμία [.....], που εδρεύει στην και εκπροσωπείται νόμιμα, ιδιοκτήτρια του ξενοδοχείου με το όνομα [.....], που εδρεύει στην, που παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας της δικηγόρου Καλυψώ Καίσαρη [Α.Μ.3872].

Η συζήτηση της αίτησης ζητήθηκε με την υπ' αριθμ. καταθέσεως 9561/2006 κλήση, ύστερα από ματαίωση προηγούμενης συζήτησης κατά την δικάσιμο της 25-1-2006, επειδή όλες οι δικαστικές υπηρεσίες δεν λειτούργησαν λόγω ακραίων καιρικών φαινομένων.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ ΚΛΗΣΗΣ :24-2-2006.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ ΑΙΤΗΣΗΣ :22-4-2005.

ΑΡΙΘΜΟΣ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ ΚΛΗΣΗΣ:9561/2006.

ΑΡΙΘΜΟΣ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ ΑΙΤΗΣΗΣ:22056/2005.

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΔΙΚΗΣ: Προσωρινή ρύθμιση κατάστασης.

Η συζήτηση έγινε δημόσια στο ακροατήριο του Δικαστηρίου αυτού.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗΝ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

Νόμιμα φέρεται προς συζήτηση με την υπό 24-2-2006 και με αριθμό καταθ.9561/24-2-2006 κλήση των αιτούντων η από 22-4-2005 αίτησή τους μετά τη ματαίωση της συζητήσεως της κατά τη δικάσιμο της 25-1-2006.

Με τις διατάξεις του ογδού κεφαλαίου (άρθρα 46 επ.) του Ν.2121/1993 για την "πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα", όπως ισχύει μετά το Ν.3057/2002, νομοθετήθηκε η προστασία των συγγενικών, προς την πνευματική ιδιοκτησία, δικαιωμάτων, δηλαδή των δικαιωμάτων σε εργασίες ("εισφορές" κατά την ορολογία του νόμου), που σχετίζονται με την πνευματική ιδιοκτησία ή ακόμη έχουν και κάποιες ομοιότητες με αυτή, δεν μπορούν όμως να αναχθούν σε αυτοτελή πνευματικά έργα, διότι δεν εμφανίζουν τα κρίσιμα στοιχεία της πνευματικής δημιουργίας, συμβάλλουν όμως, και μάλιστα πολλές φορές καθοριστικά, στη δημοσία εκτέλεση, στην αναπαραγωγή και γενικά στη διάδοση των έργων αυτών. Ο καθορισμός των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων προκύπτει από τους κανόνες που αναγνωρίζουν τα σχετικά δικαιώματα. Έτσι, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 46 παρ. 1, 47 παρ. 1 και 48 παρ.1 του προμνησθέντος Ν.2121/1993, εισφορές παρέχουν κυρίως οι καλλιτέχνες που ερμηνεύουν ή εκτελούν τα έργα και οι παραγωγοί υλικών φορέων ήχου και εικόνας. Οι εισφορές των προσώπων αυτών χρειάζονται προστασία, ώστε να μη γίνονται αντικείμενο οικειοποιήσεως και εκμεταλλεύσεως από τρίτους, η προστασία δε αυτή συγκεκριμενοποιείται στη διάταξη του άρθρου 49 του νόμου αυτού, σύμφωνα με την οποία, όταν ο υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, που έχει νόμιμα εγγραφεί, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιοδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή για την ειδικότερα στη διάταξη του άρθρου 3 παρ.2 του ίδιου νόμου προσδιοριζόμενη παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει στους ερμηνευτές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων, εύλογη και ενιαία αμοιβή. Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει, περαιτέρω, ότι ο σκοπός και προορισμός της ραδιοτηλεοπτικής μεταδόσεως είναι, κατ' αρχάς, η λήψη της εκπομπής από τους ιδιώτες κατ' οίκον ή σε άλλους ιδιωτικούς χώρους για προσωπική τους χρήση.

Για τη χρήση αυτή έχουν ήδη καταβληθεί τα δικαιώματα στους δικαιούχους από τους ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς. Στην περίπτωση, όμως, που υπάρχει δημοσία χρήση, εκτέλεση ή παρουσίαση του έργου, τότε απαιτείται νέα άδεια του δικαιούχου αυτού και καταβολή ειδικής για τη χρήση αυτή αμοιβής. Βασική δε προϋπόθεση της δημοσίας εκτελέσεως, χρήσεως ή παρουσιάσεως είναι ν' απευθύνεται αυτή σε ευρύτερο αριθμό προσώπων, που δεν έχουν μεταξύ τους οικογενειακό ή άμεσο κοινωνικό δεσμό και συγκροτούν την ιδιαίτερη νομική έννοια του δικαίου της πνευματικής ιδιοκτησίας του "κοινού". Το κρίσιμο, δηλαδή, στοιχείο σχετικά με το δημόσιο χαρακτήρα της εκτελέσεως, χρήσεως ή παρουσιάσεως του έργου είναι να γίνεται αυτή υπό συνθήκες, που το κάνουν προσιτό στο κατά την προαναφερθείσα έννοια "κοινό" (Α.Π. 907/2003 ΕΛΔνη 44.1481). Απαιτείται, τελικά, η ύπαρξη πράξεως, με τη οποία ο λήπτης του ραδιοτηλεοπτικού έργου καθιστά αυτό προσιτό σε αόριστο αριθμό προσώπων, τα οποία δεν χαρακτηρίζονται από ιδιαίτερες ιδιότητες ή σχέσεις μεταξύ τους, ώστε να προκύπτει ένας από τους τρόπους "δημοσίας εκτελέσεως" κατά τον ορισμό του άρθρου 3 παρ. 2 του Ν.2121/93. Η έννοια δε της "προσιτότητας" συμπεριλαμβάνει όχι μόνο τη δυνατότητα να μπορεί το έργο να ληφθεί από αόριστο αριθμό προσώπων, αλλά, και προεχόντως, μια σχέση επικοινωνίας μεταξύ εκείνου που το καθιστά προσιτό και των περαιτέρω ληπτών. Έτσι, συνιστά δημοσία εκτέλεση κατά τους όρους του Ν.2121/93 η περίπτωση κατά την οποία ο λαμβάνων το τηλεοπτικό σήμα οργανώνει τη συμπεριφορά του με

πράξη, ήτοι διαμορφώνει τις κατάλληλες συνθήκες, ώστε να καταστήσει προσιτό το τηλεοπτικό σήμα σε αόριστο αριθμό προσώπων, μέσα από μια σχέση επικοινωνίας, πράγμα όμως που δεν γίνεται τυχαία, αλλά στα πλαίσια της επιχειρηματικής του δραστηριότητας και προς επίτευξη των εμπορικών του σκοπών (ΑΠ 820/2003 Ποιν. Δημ. 2003.1070 με παρατηρήσεις Γ. Νουντιάλη). Συνεπώς, όταν ο λήπτης της ραδιοτηλεοπτικής εκπομπής, με τη χρήση ενός κεντρικού διανεμητικού δέκτη, τον οποίο χρησιμοποιεί στα πλαίσια της επιχειρηματικής του δραστηριότητας και για τις ανάγκες αυτής, γίνεται μεσάζων, ώστε η ραδιοτηλεοπτική εκπομπή να λαμβάνεται και από άλλους, πλην του ιδίου και συγκεκριμένα από πρόσωπα, με τα οποία δεν συνδέεται με οικογενειακούς δεσμούς, ούτε είναι μέλη του άμεσου κοινωνικού περιβάλλοντός του, σε χώρο που ο ίδιος παρέχει ή για τον οποίο είναι υπεύθυνος, τότε δεν πρόκειται για απλή λήψη εκπομπής, αλλά μια άλλη ανεξάρτητη πράξη, με την οποία το εκπεμπόμενο έργο γίνεται εκ νέου άμεσα αντιληπτό από άλλο κοινό, στο οποίο δεν είχε αποβλέψει ο δημιουργός και στο οποίο ο χρήστης μετακινεί την εκπομπή χωρίς δικαίωμα. Η πράξη αυτή συνιστά πλέον δημοσία εκτέλεση του έργου, έχουσα διαφορετικό προορισμό της ραδιοτηλεοπτικής μεταδόσεως και διακριτή από την αρχική ραδιοτηλεοπτική εκπομπή, με συνέπεια γι' αυτή ν' απαιτείται άδεια του δημιουργού και να δικαιολογείται η αξίωση άλλης αμοιβής. Σύμφωνα με όλα αυτά, η αναμετάδοση ραδιοφωνικών ή τηλεοπτικών εκπομπών εντός μιας επιχειρήσεως ενώπιον του κοινού (των συναλλασσομένων με τον επιχειρηματία προσώπων), από δέκτη ραδιοφώνου ή τηλεοράσεως, εγκατεστημένου μονίμως ή ευκαιριακά προς μετάδοση ή ακρόαση, όπως η μετάδοση ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών στα δωμάτια επιχειρήσεως ξενοδοχείου από δέκτες που υπάρχουν σ' αυτά, μέσω κεντρικής κεραίας που εξυπηρετεί όλο το κτήριο, αποτελεί νέα χρήση ως ξεχωριστή μορφή δημοσίας παρουσιάσεως και δικαιολογείται νέα άδεια του δημιουργού και η καταβολή ειδικής για τη χρήσης αυτή αμοιβής (Γ. Κουμάντος, Πνευματική Ιδιοκτησία, εκδ. 2002, σελ. 217, Λ. Κοτσίρης, Αναμετάδοση ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών ως χωριστή μορφή δημόσιας εκτέλεσης, σε ΕΕμπΔ 2002.251, βλ. και την περιέχουσα αντίθετες θέσεις γνωμοδότηση των Δ. Τσάτσου και Α. Λοβέρδου, συνταχθείσα πριν την ψήφιση του ως άνω νόμου και προσκομιζόμενη από την καθ' ης). Εξάλλου, η αμοιβή που καθιερώνεται με το άρθρο 49του Ν.2121/1993 είναι, όπως προαναφέρθηκε, ενιαία, υπό την έννοια ότι προσδιορίζεται στο συνολικό ποσόν αυτής για όλες τις κατηγορίες δικαιούχων με τη ίδια απόφαση και πληρώνεται μια φορά από το χρήστη, κατανεμομένη μεταξύ των δικαιούχων και δη μεταξύ αφ' ενός των μουσικών και ερμηνευτών-εκτελεστών και αφετέρου των παραγωγών. Το δικαίωμα της ευλόγου αμοιβής των προαναφερομένων είναι ανεκχώρητο και η είσπραξη της υποχρεωτικά εκ του νόμου ανατίθεται στους οργανισμούς συλλογικής διαχειρίσεως των δικαιωμάτων αυτών, οι οποίοι λειτουργούν κατά τους όρους των άρθρων 54 επ. του Ν. 2121/1993, υποχρεούμενοι, ειδικότερα, να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν αμοιβές για τα μέλη τους, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν τις αντίστοιχες αμοιβές από τους χρήστες και να τις αποδίδουν στα μέλη τους, εξασφαλίζοντας την προσήκουσα μεταξύ αυτών κατανομή. Για την επίτευξη του σκοπού αυτού, μάλιστα, καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος γνωστοποιείται στο κοινό με δημοσίευσή του στον ημερήσιο τύπο. Ο υπολογισμός δε της απαιτούμενης αμοιβής, κατά τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 55 παρ. 1Β', 58 και 32 παρ.1 του Ν. 2121/93, γίνεται, κατ' αρχάς, σε ποσοστό επί των ακαθαρίστων εσόδων ή εξόδων ή συνδυασμού των ακαθαρίστων εξόδων και εσόδων, που πραγματοποιούνται από την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού που εκμεταλλεύεται το έργο και προέρχονται από την εκμετάλλευσή του. Εάν όμως η βάση υπολογισμού της ποσοστιαίας αμοιβής είναι πρακτικά αδύνατο να προσδιορισθεί ή ελλείπουν τα μέσα ελέγχου για την εφαρμογή της ή τα έξοδα που απαιτούνται για τον υπολογισμό και τον έλεγχο είναι δυσανάλογα

με την αμοιβή που πρόκειται να εισπραχθεί, αυτή μπορεί να υπολογισθεί σε ορισμένο, κατ' αποκοπή, ποσόν. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισεως περί της ευλόγου αμοιβής, αυτή, καθώς και οι όροι πληρωμής της, καθορίζονται από το Μονομελές Πρωτοδικείο, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά περί της αμοιβής αποφαινεται το αρμόδιο Δικαστήριο. Με τον τρόπο αυτό εξασφαλίζεται ένα αποτελεσματικό σύστημα προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων, δεδομένου ότι η εφαρμογή της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων παρέχει τη δυνατότητα της ταχείας και προσωρινής ρυθμίσεως της εν λόγω διαφοράς, που συνεπάγεται την άρση των εμποδίων στη διακίνηση των πνευματικών έργων, έως ότου το αρμόδιο δικαστήριο αποφανθεί οριστικά περί του ύψους της οφειλομένης από τους χρήστες ευλόγου αμοιβής. Τούτο, ερμηνευόμενο υπό το φως των στόχων των συναφών, ως κατωτέρω, Κοινοτικών οδηγιών, συμβάλλει στην ανάπτυξη της πολιτιστικής δημιουργικότητας, δοθέντος ότι, με την ταχεία προσωρινή επίλυση της διαφοράς αυτής, εξασφαλίζεται η οικονομική αυτονομία και αξιοπρέπεια των ερμηνευτών και εκτελεστών καλλιτεχνών και συνεχίζονται οι σχετικές επενδύσεις των παραγωγών, που χρηματοδοτούν αυτές τις πολιτιστικές δημιουργίες. Είναι προφανές όμως ότι, εν προκειμένω, δεν πρόκειται περί ασφαλιστικού μέτρου, αλλά περί ρυθμιστικού τοιούτου, για το οποίο εφαρμόζονται οι περί ασφαλιστικών μέτρων διατάξεις του ΚΠολΔ, Έτσι, για τον προσωρινό προσδιορισμό της ευλόγου αμοιβής δεν προϋποτίθεται επείγουσα περίπτωση ή αποτροπή επικείμενου κινδύνου που αποτελούν την αναγκαία προϋπόθεση για τη λήψη κάθε ασφαλιστικού μέτρου. Εξάλλου, σε σχέση με τα κριτήρια, βάσει των οποίων το Δικαστήριο, σε περίπτωση διαφωνίας των μερών, θέλει οδηγηθεί στον προσδιορισμό της ευλόγου αμοιβής των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων, παρατηρητέα τα ακόλουθα: Τα συναφή νομοθετικά κείμενα (Ν. 2121/93 και Ν. 3057/2002), καθώς και οι οδηγίες 92/100/ΕΟΚ του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 19ης Νοεμβρίου 1992 και 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Μαΐου 2001 (σε εφαρμογή των οποίων εκδόθηκαν οι ως άνω νόμοι, αντιστοίχως), δεν προσδιορίζουν τον ορισμό της ευλόγου αμοιβής και ούτε καθορίζουν κριτήριο προς καθορισμό της.

Εξάλλου, το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στη υπόθεση 245/00/6-2-2003 (Αρμ ΝΣΤ.1699), αποφαινόμενο επί προδικαστικού ερωτήματος του Δικαστηρίου Hoge Raad det Nederlanden, ως προς την ερμηνεία του άρθρου 8 παρ. 2 της ως άνω οδηγίας 92/100/ΕΟΚ του Συμβουλίου, που ανέκυψε στο πλαίσιο δίκης μεταξύ των διαδίκων (ιδρύματος για την εκμετάλλευση των συγγενικών δικαιωμάτων) και ... (ιδρύματος ολλανδικής ραδιοτηλεοράσεως) με αντικείμενο τον καθορισμό της ευλόγου αμοιβής, της καταβλητέας στους καλλιτέχνες ερμηνευτές ή εκτελεστές και στους παραγωγούς φωτογραφημάτων για τη ραδιοφωνική ή τηλεοπτική μετάδοση των εν λόγω φωνογραφημάτων, έκρινε ότι, ελλείψει κοινοτικού ορισμού της ευλόγου αμοιβής, η έννοια αυτής πρέπει να αναλύεται από τον Εθνικό Δικαστή με τον πλέον ομοιόμορφο, κατά το δυνατόν, τρόπο στο έδαφος της Κοινότητας, "υπό το φως των στόχων της οδηγίας 92/100, όπως αυτοί προσδιορίζονται ιδίως με τις αιτιολογικές σκέψεις της οδηγίας, ως ικανής να οδηγήσει στην επίτευξη δεούσης ισορροπίας μεταξύ του συμφέροντος των καλλιτεχνών ερμηνευτών ή εκτελεστών και των παραγωγών φωνογραφημάτων να εισπράττουν αμοιβή λόγω της ραδιοφωνικής μεταδόσεως φωνογραφήματος και του συμφέροντος των τρίτων να μπορούν να μεταδίδουν ραδιοφωνικά το εν λόγω φωνογράφημα υπό εύλογες προϋποθέσεις" και, περαιτέρω, ότι ο εύλογος χαρακτήρας της αμοιβής αυτής "αναλύεται, ιδίως, εν όψει της αξίας της συγκεκριμένης χρήσεως, στα πλαίσια των οικονομικών συναλλαγών". Ενόψει τούτων, ο καθορισμός του ύψους της ευλόγου αμοιβής που

δικαιούνται οι δικαιούχοι των συγγενικών δικαιωμάτων για την απλή, χωρίς τη χρησιμοποίηση υλικού φορέα, ραδιοτηλεοπτική μετάδοση της ερμηνείας ή εκτελέσεώς τους, που λαμβάνουν ραδιοτηλεοπτικά οι πελάτες των ξενοδοχείων ("κοινό" υπό την προαναφερόμενη έννοια) από τις εγκαταστημένες στα δωμάτια τους συσκευές τηλεοράσεως και ραδιοφώνου, τις οποίες αυτοί μπορούν κατά την κρίση τους να χρησιμοποιούν, με συνέπεια, όπως προαναφέρθηκε, να συντρέχει περίπτωση δημοσίας εκτελέσεως υπό την έννοια του άρθρου 3 παρ. 2 του Ν. 2121/93, πρέπει να γίνει υπό το φως των στόχων της ως άνω οδηγίας και του προστατευτικού πνεύματος των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που διέπει το Ν. 2121/93. Το Δικαστήριο, στην ειδικότερα αυτή περίπτωση, θα καθορίσει το ύψος της ευλόγου αμοιβής σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας και τους κανόνες της λογικής και, μεταξύ άλλων κριτηρίων που πρέπει να λάβει υπόψη του, είναι η αξία της συγκεκριμένης χρήσεως στα πλαίσια των οικονομικών συναλλαγών, ο αριθμός των δωματίων του ξενοδοχείου, ο δείκτης πληρότητός του, η εμπορική ή τουριστική κίνηση της περιοχής, όπου βρίσκεται, ο σκοπός για τον οποίο οι πελάτες διαμένουν εκεί (αν, δηλαδή, πρόκειται για τουριστικό ή επαγγελματικό σκοπό), ο κατά μέσο όρο χρόνος διαμονής τους, η δυνατότητα (από απόψεως χρόνου, ενδιαφερόντων και κατανόησης της Ελληνικής γλώσσας) παρακολουθήσεως ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών και προγραμμάτων με έργα, ερμηνείας και παραγωγής των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων, ο κατά μέσο όρο ημερήσιος χρόνος που οι κρατικοί και ιδιωτικοί τηλεοπτικοί σταθμοί καλύπτουν προγράμματα με τα ως άνω προστατευόμενα έργα, η ένταση της τηλεθέασης αυτών, οι συμβατικές οριζόμενες αμοιβές σε θέματα συγγενικών δικαιωμάτων άλλων ξενοδοχείων, το ύψος της συμφωνημένης αμοιβής που καταβάλλει το ξενοδοχείο σε οργανισμούς συλλογικής διαχειρίσεως πνευματικών δικαιωμάτων για τη δυνατότητα χρήσεως, από τους πελάτες του, έργων προστατευομένων από το δικαιο πνευματικής ιδιοκτησίας, καθώς και το ύψος της αμοιβής που καθορίσθηκε με προγενέστερες αποφάσεις του ιδίου ή άλλου Δικαστηρίου για ξενοδοχεία αναλόγου κατηγορίας και θέσεως. Τέλος, ενόψει του ότι η αξίωση για εύλογη αμοιβή γεννάται αφότου το έργο έγινε αντικείμενο εκμεταλλεύσεως χωρίς την απαιτούμενη άδεια, οπότε εναπόκειται στο Δικαστήριο μόνο να καθορίσει προσωρινά το ύψος της ευλόγου αμοιβής και τους όρους πληρωμής της, μετά τον εν λόγω δικαστικό προσδιορισμό έχει πλέον αυτό την εξουσία, δικάζοντας κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, να προχωρήσει και στην προσωρινή επιδίκαση της εν λόγω απαιτήσεως, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 728 επ. του ΚΠολΔ, εφόσον βέβαια συντρέχουν οι προϋποθέσεις της διατάξεως 682 του ιδίου Κώδικα, ήτοι συντρέχει επείγουσα περίπτωση ή αποτροπή επικειμένου κινδύνου. Η αντίθετη άποψη δεν βρίσκει κανένα έρεισμα στο Ν. 2121/93 και στις διατάξεις των ασφαλιστικών μέτρων του ΚΠολΔ, δεδομένου ότι πρόκειται εδώ περί γεγεννημένης απαιτήσεως, η οποία, μετά τον καθορισμό του ύψους της και των όρων πληρωμής, είναι ορισμένη και, συνεπώς, συντρέχοντων και των, κατά τα άνω, νομίμων προς τούτο όρων, όπως διαγράφονται στη διάταξη του άρθρου 682 του ΚΠολΔ, είναι δυνατή η λήψη ασφαλιστικών μέτρων με τη μορφή της προσωρινής επιδικάσεως απαιτήσεως των άρθρων 728 επ. του ιδίου Κώδικα. Στην προκειμένη περίπτωση, με την κρινομένη αίτησή τους οι αιτούντες αστικοί μη κερδοσκοπικοί φορείς, εκθέτουν ότι είναι οι μόνοι νόμιμα συνεστημένοι αντιπροσωπευτικοί οργανισμοί συλλογικής διαχειρίσεως και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων των ηθοποιών, μουσικών, τραγουδιστών - ερμηνευτών και παραγωγών υλικών φορέων ήχου και εικόνας - ήχου, αντιστοίχως, ως έχοντες δε τις προβλεπόμενες από το σχετικό νόμο αρμοδιότητες, μεταξύ των οποίων η είσπραξη, δικαστική διεκδίκηση και διανομή της εκ του ιδίου νόμου προβλεπόμενης ευλόγου αμοιβής των μελών τους, συνέταξαν από κοινού αμοιβολόγιο κατά τους όρους του νόμου αυτού, το οποίο γνωστοποίησαν στις ξενοδοχειακές επιχειρήσεις, που

προέρχονται σε δημοσία παρουσίαση έργων τους μέσω εγκατεστημένων στα ξενοδοχεία τους τηλεοράσεων και ραδιοφώνων και κάλεσαν αυτές σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νομίμων αμοιβών τους, πλην όμως η καθ' ης, η οποία, διατηρούσα επιχείρηση ξενοδοχείου στη Θεσσαλονίκη, προβαίνει ανελλιπώς σε δημοσία παρουσίαση έργων τους σε αόριστο αριθμό προσώπων και συγκεκριμένα στους πελάτες της, οι οποίοι, μέσω των εγκατεστημένων σε κάθε δωμάτιο του συσκευών τηλεοράσεως και ραδιοφώνου, έχουν τη δυνατότητα προσβάσεως και χρήσεως τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων με ερμηνείες και παραγωγές των μελών τους, μεταδιδόμενων από τους κρατικούς και ιδιωτικούς ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς πανελληνίου εμβελείας, αρνείται, εν τούτοις, κάθε προσπάθεια διαπραγματεύσεως και καταβολής της ως άνω αμοιβής. Κατ' ακολουθίαν του ιστορικού αυτού ζητούν να καθορισθεί από το Δικαστήριο το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που, από την αιτία αυτή, δικαιούνται οι παραπάνω αντιπροσωπευόμενες από αυτούς κατηγορίες καλλιτεχνών και παραγωγών να λάβουν για το έτος 2004, στο ποσό του 0,18 ευρώ ανά δωμάτιο ημερησίως και 65,7 ευρώ ετησίως για κάθε δωμάτιο και συνολικά για όλο το έτος, βάσει του αριθμού των δωματίων του ξενοδοχείου της καθής (425) στο ποσό των 33.227,8 ευρώ, συνυπολογιζομένου του ΦΠΑ 19% και να καθορισθεί ως εύλογη αμοιβή της κάθε κατηγορίας που εκπροσωπείται απ' αυτούς ποσοστό 50% για τους ηθοποιούς και εκ του υπολοίπου 50% το 25% στους παραγωγούς και το 25% εξ ημισείας στους μουσικούς και στους τραγουδιστές, στη συνέχεια δε, επικαλούμενοι επείγουσα περίπτωση, ζητούν να τους επιδικασθεί προσωρινά το ήμισυ αυτής, επιμεριζόμενο μεταξύ τους κατά την άνω αναλογία. Τέλος ζητούν να καταδικασθεί η καθής και στα δικαστικά τους έξοδα. Μ' αυτό το περιεχόμενο η ένδικη αίτηση αρμοδίως φέρεται, σύμφωνα με τα εκτενώς στην προηγηθείσα νομική σκέψη σημειούμενα, ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, κατά την προκειμένη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 686επ.του ΚΠολΔ) και είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις προμνησθείσες διατάξεις του Ν. 2121/1993, όπως ισχύει μετά το Ν. 3057/2002, καθώς και σ' αυτές των άρθρων 176, 728 παρ. 1ζ', 729 παρ. 2 του ΚΠολΔ. Συνεπώς πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν.

Η καθής η αίτηση προβάλλει ένσταση εκκρεμοδικίας ισχυριζόμενη ότι πριν την άσκηση της υπό κρίση αίτησης άσκησε μαζί με άλλους 18 ομοδίκους στο Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών την από 27-10-2003 και με αριθμό καταθ.9745/2003 αναγνωριστική αγωγή, περί μη υποχρέωσής της για πληρωμή εύλογης αμοιβής στους εναγομένους ήδη αιτούντες. Θα πρέπει όμως να λεχθεί ότι η ως άνω εκκρεμούσα υπόθεση δεν δεσμεύει το παρόν Δικαστήριο υπό την έννοια της εκκρεμοδικίας και τούτο διότι δεν υπάρχει της εκκρεμούς έννομης σχέσης μεταξύ των διαδίκων, δοθέντος ότι με την υπό κρίση αίτηση ζητείται ο καθορισμός ενιαίας και εύλογης αμοιβής που ορίζεται να καταβάλει η καθής στους αιτούντες για το έτος 2004 καθώς και η προσωρινή επιδίκαση σ' αυτούς [αιτούντες] της κλίσεως της καθορισθείσας αμοιβής, ενώ η πιο πάνω ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών αγωγή όπου φέρεται προφανώς σε προγενέστερο χρόνο. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι δεν συντρέχει επίσης περίπτωση αναγωγής της υπό κρίση δίκης και άρθρο 249 Κ.Πολ.Δ. λόγω της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων που δικάζει το παρόν Δικαστήριο με την οποία [διαδικασία] αξιώνεται η έκδοση αποφάσεως σε βραχύ χρονικό διάστημα και του γεγονότος ότι η εκδοθείσα απόφαση στο Πολυμελές πρωτοδικείο Αθηνών θα είναι απλώς οριστική και όχι τελεσίδικη και συνεπώς μη δεσμευτική για το παρόν Δικαστήριο.

Από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων , που εξετάσθηκαν νόμιμα στο ακροατήριο του δικαστηρίου τούτου από όλα τα

έγγραφα που με επίκληση προσκομίζουν οι διάδικοι, αυτά που ανέπτυξαν προφορικά και με τα σημειώματά τους οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους και γενικά από την όλη συζήτηση της υποθέσεως, πιθανολογήθηκαν τα εξής:

Οι αιτούντες είναι νομίμως συνεστημένοι, κατά τους όρους του άρθρου 54 του Ν. 2121/1993, οργανισμοί συλλογικής διαχείρισεως και προστασίας συγγενικών πνευματικών δικαιωμάτων, ο πρώτος των ηθοποιών, ο δεύτερος των μουσικών, ο τρίτος των τραγουδιστών-ερμηνευτών και ο τέταρτος των δισκογραφικών εταιρειών-παραγωγών υλικών φορέων ήχου και εικόνας, έχοντας τις εκ του ιδίου νόμου προβλεπόμενες και εν αρχή περιγραφόμενες αρμοδιότητες, μεταξύ των οποίων και η είσπραξη και διανομή της εκ της προμνησθείσης διατάξεως του άρθρου 49 του νόμου αυτού ευλόγου αμοιβής των μελών τους. Εξάλλου, η καθ' ης ανώνυμη εταιρία διατηρεί και εκμεταλλεύεται το υπό τον διακριτικό τίτλο «» ξενοδοχείο, που βρίσκεται στη και επί της οδού Τούτο ανήκει στην Α' κατηγορία (τάξη τεσσάρων αστέρων) και διαθέτει 18 δωμάτια. Στα ως άνω δωμάτια του ξενοδοχείου είναι εγκατεστημένες συσκευές τηλεοράσεως και έτσι παρέχεται στους πελάτες του ξενοδοχείου η δυνατότητα να παρακολουθούν τα τηλεοπτικά προγράμματα όλων των τηλεοπτικών σταθμών της χώρας. Οι δέκτες τηλεοράσεως που έχει εγκαταστήσει η καθ' ης σε όλα τα δωμάτια του ξενοδοχείου της συνδέονται με ένα δικό της κεντρικό διανεμητικό δέκτη (κεντρική κεραία), που λαμβάνει τα τηλεοπτικά προγράμματα των κρατικών και ιδιωτικών τηλεοπτικών σταθμών, τα οποία μεταδίδονται στην Ελληνική Επικράτεια. Ερμηνείες και παραγωγές που διαχειρίζονται και προστατεύουν οι αιτούντες οργανισμοί μεταδίδονταν καθημερινά καθ' όλη τη διάρκεια του έτους 2004 από όλους τους κρατικούς και ιδιωτικούς τηλεοπτικούς σταθμούς, καλύπτοντας ημερησίως μεγάλο τηλεοπτικό χρόνο. Ενόψει τούτου και λαμβάνοντας υπόψη και τον μεγάλο αριθμό των λειτουργούντων κατά το έτος αυτό στην Ελληνική Επικράτεια με πανελλήνια εμβέλεια τηλεοπτικών σταθμών, η τηλεοπτική μετάδοση των διαχειριζομένων και προστατευομένων από τους αιτούντες έργων ήταν ευρύτατη, καλύπτοντας όλα σχεδόν V τα έργα των δημιουργών. Η καθής δε, στα πλαίσια της επιχειρηματικής της δραστηριότητας και προς επίτευξη των εμπορικών της σκοπών και πορισμού οικονομικού οφέλους, κατέστησε προσιτά τα επίδικα τηλεοπτικά προγράμματα στους πελάτες της, οι οποίοι και συγκροτούν, κατά τα αναφερόμενα στη μείζονα σκέψη, την έννοια του "κοινού", διαμορφώνοντας τις κατάλληλες προς τούτο συνθήκες με τις ως άνω πράξεις της. Δηλαδή, προέβη στην εγκατάσταση κεντρικού διανεμητικού δέκτη, καταλλήλου και ικανού να λαμβάνει όλα τα προγράμματα των τηλεοπτικών σταθμών πανελληνίου εμβελείας, τοποθέτησε τις σωληνώσεις εγκαταστάσεως προς διοχέτευση των λαμβανομένων από την κεντρική κεραία τηλεοπτικών σημάτων σε όλα τα δωμάτια του ξενοδοχείου της και τοποθέτησε στα δωμάτια συσκευές τηλεοράσεως προς λήψη από τους πελάτες της των τηλεοπτικών σημάτων. Είναι προφανές λοιπόν ότι, εν προκειμένω, αν και δεν γίνεται εκ μέρους της καθής χρήση υλικού φορέα, δεν πρόκειται για απλή λήψη τηλεοπτικής εκπομπής και δη για χρήση της τηλεοπτικής μεταδόσεως, για την οποία έχουν καταβληθεί τα δικαιώματα (εύλογη αμοιβή) στους δικαιούχους από τους τηλεοπτικούς σταθμούς, αλλά για μία άλλη, ανεξάρτητη πράξη, με την οποία το τηλεοπτικώς εκπεμπόμενο έργο γίνεται εκ νέου άμεσα προσιτό και αντιληπτό από άλλο κοινό, ενώ οι αιτούντες, κατά την κατάρτιση των σχετικών συμβάσεων με τους τηλεοπτικούς σταθμούς προς καταβολή ευλόγου αμοιβής, δεν είχαν αποβλέψει σε τούτο. Έτσι η καθ' ης, ως χρήστης - λήπτης της τηλεοπτικής μεταδόσεως, παρουσίασε αυτήν χωρίς δικαίωμα σε κοινό άλλο από το προοριζόμενο, προς εκμετάλλευση και επίτευξη των προαναφερομένων επιχειρηματικών της σκοπών. Η πράξη της αυτή αποτελεί χρήση των έργων των αιτούντων διαφορετική από την αρχικώς προβλεπόμενη, δηλαδή από αυτή για την

οποία προορίζονταν η τηλεοπτική μετάδοσή τους και αναμφισβητήτως θεωρείται "δημοσία παρουσίαση" των διαχειριζομένων και προστατευομένων από τους αιτούντες έργων υπό την αναφερομένη στη μείζονα σκέψη έννοια του άρθρου 3 παρ. 2 του Ν. 2121/1993. Συνεπώς, προκύπτει νόμιμο δικαίωμα των αιτούντων να αξιώσουν εύλογη αμοιβή για τη δημοσία παρουσίαση των έργων τους, που λαμβάνει χώρα στα δωμάτια του ξενοδοχείου της καθ' ης, η οποία έχει αντίστοιχη υποχρέωση να καταβάλει στους αιτούντες την εν λόγω αμοιβή. Εδώ να σημειωθεί ότι η συγκεκριμένη χρήση από την καθ' ης των έργων των αιτούντων έχει όλως δευτερεύοντα χαρακτήρα, σε σχέση με το αντικείμενο λειτουργίας της ξενοδοχειακής της μονάδος, ενόψει δε και της φύσεως και των συνθηκών της από μέρους της εκμεταλλεύσεως των προστατευομένων από τους αιτούντες έργων, καθίσταται αδύνατη η εφαρμογή του προβλεπομένου από την προμνησθείσα διάταξη του άρθρου 32 παρ.1 του Ν. 2121/93 τρόπου υπολογισμού της ευλόγου αμοιβής τους σε ποσοστό επί των ακαθαρίστων εσόδων ή εξόδων που πραγματοποιούνται από τη δραστηριότητα της καθ' ης και προέρχονται από την εκμετάλλευση των έργων τους. Συνεπώς, η αμοιβή που υποχρεούται να καταβάλει η τελευταία στους αιτούντες πρέπει, εν όψει και όσων σχετικώς ανωτέρω αναφέρθηκαν, να καθοριστεί σε ορισμένο ποσό κατ' έτος, το οποίο θα είναι ενιαίο για όλους τους αιτούντες και εύλογο, σύμφωνα με τα αναλυτικώς εκτιθέμενα στη μείζονα σκέψη. Ήδη οι τελευταίοι καταρτίζουν, στη βάση αυτή, ενιαίο και κοινό κατ' έτος αμοιβολόγιο, το οποίο δημοσιεύεται στον ημερήσιο τύπο και αποτελεί πρόταση για διαπραγμάτευση της ευλόγου αμοιβής των μελών τους με τις ξενοδοχειακές επιχειρήσεις που προβαίνουν, κατά τον προαναφερόμενο τρόπο, σε παρουσίαση έργων των μελών τους στο κοινό - πελάτες τους. Ειδικότερα, η εύλογη αμοιβή που, κατά το αμοιβολόγιο αυτό και για το έτος 2004, αξιώνονταν υπέρ των μελών των αιτούντων από ξενοδοχειακές επιχειρήσεις κατηγορίας αντίστοιχης με το εκμεταλλευόμενο από την καθ' ης ξενοδοχείο (Α' τάξεως), προσδιορίσθηκε στο ποσό των 0,18 ευρώ ημερησίως ανά δωμάτιο, ενώ για τις λοιπές κατηγορίες ξενοδοχείων αυτή ήταν κατ' ανάλογο μέτρο αυξημένη ή μειωμένη. Σε αυτή τη βάση επιχειρήθηκε συνολική, για όλα τα ξενοδοχεία της Χώρας, διαπραγμάτευση μεταξύ των αιτούντων και του Ξενοδοχειακού Επιμελητηρίου, οι οποίες όμως απέβησαν άκαρπες, όπως άκαρπες απέβησαν οι προσπάθειές τους και για κατ' ιδίαν διαπραγμάτευση με την καθ' ης, η οποία αρνείται και αμφισβητεί την προαναφερθείσα υποχρέωσή της, αν και ήδη άλλες ξενοδοχειακές επιχειρήσεις (όπως οι εκμεταλλευόμενες τα υπό τους διακριτικούς τίτλους [...]), έχουν συνάψει συμβάσεις με τους αιτούντες οργανισμούς και συμφώνησαν στην καταβολή ευλόγου αμοιβής για όμοια με την ενεργούμενη από αυτή δημοσία παρουσίαση έργων των μελών τους. Υφισταμένης, μετά ταύτα, διαφωνίας μεταξύ χρήστη και των αιτούντων οργανισμών συλλογικής διαχείρισεως συγγενικών δικαιωμάτων περί την εύλογη αμοιβή των μελών των τελευταίων, αναδεικνύεται, σύμφωνα με την προμνησθείσα διάταξη του άρθρου 49 παρ. 1 του Ν. 2121/1993, η εξουσία του παρόντος Δικαστηρίου να καθορίσει, προσωρινά, το ύψος της. Εξάλλου, όπως προαναφέρθηκε, το Δικαστήριο, για τον προσδιορισμό της υπέρ των αιτούντων ευλόγου αμοιβής συνεκτιμά όλα τα προαναφερόμενα στοιχεία, χωρίς να δεσμεύεται από το κατά τα άνω αμοιβολόγιο, το οποίο, σημειωτέον, καθορίσθηκε από τους αιτούντες στο ίδιο ύψος για όλα τα ξενοδοχεία της χώρας, χωρίς διαφοροποιήσεις ανάλογες προς τη θέση και την τουριστική κίνηση κάθε περιοχής και την πληρότητα κάθε ξενοδοχείου, στοιχεία από τα οποία όμως εξαρτάται το ύψος των εσόδων κάθε επιχειρήσεως και, συνεπώς, και η ωφέλειά της από την παρουσίαση των ραδιοτηλεοπτικών έργων μέσω των δεκτών που είναι εγκατεστημένοι στα δωμάτια του ξενοδοχείου και πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, έστω και γενικά, ακόμη και όταν η αμοιβή προσδιορίζεται σε ορισμένο ποσό. Ειδικότερα, εν προκειμένω πιθανολογήθηκε ότι η εμπορική και τουριστική κίνηση στην πόλη της Θεσσαλονίκης

κατά το κρίσιμο εδώ έτος δεν ήταν σημαντική και η πληρότητα του ξενοδοχείου της καθής, αν και ευρισκόμενο σε κεντρική περιοχή με αυξημένη εμπορική κίνηση, ανήλθε σε ποσοστό 26,82% για το έτος 2004 (βλ. την υπ' αριθμ. 67/5-1- βεβαίωση της Διεύθυνσης Τουρισμού του ΕΟΤ). Εξάλλου, από τους πελάτες της ποσοστό 34,05% περίπου ήταν αλλοδαποί, ενώ οι λοιποί ημεδαποί, κυρίως επαγγελματίες, μετακινούμενοι προς την πόλη της Θεσσαλονίκης για επαγγελματικούς σκοπούς. Συνεκτιμωμένων όλων των παραπάνω στοιχείων, το Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη την αξία της συγκεκριμένης χρήσεως εκ μέρους της καθής, στα πλαίσια των οικονομικών συναλλαγών, που, όπως έχει ήδη λεχθεί, έχει δευτερεύοντα χαρακτήρα σε σχέση με το αντικείμενο της εκμεταλλεύσεως της επιχειρήσεώς της, τον αριθμό των δωματίων και την πληρότητα του ξενοδοχείου της κατά τον κρίσιμο, εν προκειμένω, χρόνο, το σκοπό της διαμονής των πελατών σ' αυτό, τον, κατά μέσο όρο, χρόνο παραμονής τους, τις πραγματικές δυνατότητές τους να παρακολουθήσουν στο δωμάτιο τους τηλεοπτικές εκπομπές με έργα που διαχειρίζονται οι αιτούντες, ενόψει και του ότι σε ικανό ποσοστό είναι αλλοδαποί, το μέγεθος του τηλεοπτικού χρόνου που καταλαμβάνει η μετάδοση των έργων των μελών των αιτούντων, την συμβατικώς οριζόμενη αμοιβή συγγενικών δικαιωμάτων των αιτούντων με άλλα ξενοδοχεία (βλ. προσκομιζόμενο συμφωνητικό με το κορυφαίας κατηγορίας ξενοδοχείο , για το οποίο η εύλογη αμοιβή για το έτος 2004 ορίστηκε στο ύψος των 0,15 ΕΥΡΩ ανά δωμάτιο κατά ημέρα), καθώς και προγενέστερες αποφάσεις του παρόντος Δικαστηρίου, που αποτελούν πρόσφορα συγκριτικά στοιχεία, αφού με αυτές προσδιορίστηκε η παρά ξενοδοχείων της Θεσσαλονίκης, κειμένων στην ευρύτερη, όπου και αυτό της καθ' ης, περιοχή της πόλεως, καταβλητέα στους αιτούντες εύλογη αμοιβή (βλ. ενδεικτικά την 30591/2003 απόφαση, που καθόρισε την καταβλητέα από το ίδιο ξενοδοχείο που αφορούσε στην ένδικη αίτηση στο ποσό των 27,45 Ευρώ ανά δωμάτιο για το έτος 2002, την 22369/2004 απόφαση που καθόρισε την καταβλητέα από το κείμενο την οδό κατηγορίας πέντε αστέρων ξενοδοχείο «.....» εύλογη αμοιβή στο ποσό των 25 Ευρώ ανά δωμάτιο για το έτος 2003, την 32718/2003 απόφαση που καθόρισε την καταβλητέα από το κείμενο στην οδό τεσσάρων αστέρων ξενοδοχείο «.....» εύλογη αμοιβή στο ποσό των 23 Ευρώ ανά δωμάτιο για το έτος 2004, κρίνει, με βάση και τα διδάγματα της κοινής πείρας και τους κανόνες της λογικής, ότι το ύψος της εν προκειμένω αιτουμένης ευλόγου αμοιβής πρέπει να καθορισθεί προσωρινά, για το έτος 2004, στο ποσό των 54,75 Ευρώ για κάθε δωμάτιο του ξενοδοχείου της καθ' ης και συνολικά στο ποσό των 6.296,25 (54,75X115) Ευρώ. Η προσωρινή αυτή αμοιβή κρίνεται εύλογη και είναι ικανή να οδηγήσει στην επίτευξη ισορροπίας μεταξύ του συμφέροντος των αιτούντων οργανισμών να εισπράττουν αμοιβή λόγω της δημοσίας παρουσιάσεως των προστατευομένων απ' αυτούς έργων μέσω των δεκτών τηλεοράσεως, που είναι εγκατεστημένοι στα δωμάτια του ξενοδοχείου της καθ' ης και του συμφέροντος της τελευταίας να μπορεί να εκμεταλλεύεται τη χρήση των έργων αυτών υπό εύλογες προϋποθέσεις. Η κατανομή του παραπάνω ποσού μεταξύ των ερμηνευτών, εκτελεστών, καλλιτεχνών και παραγωγών πρέπει να γίνει κατά τις μεταξύ τους σχετικές συμφωνίες, δηλαδή κατά ποσοστό 50% για τους ηθοποιούς, 25% για τους παραγωγούς, 12,50% για τους μουσικούς και 12,50% για τους τραγουδιστές.

Πιθανολογήθηκε, τέλος, ότι συντρέχει επείγουσα περίπτωση για την προσωρινή επιδίκαση του ημίσεως των, ως άνω, προσδιορισθέντων ποσών, πλέον του αναλογούντος στα καταβλητέα ποσά ΦΠΑ για την απόδειξη που θα εκδοθεί σχετικά από τους αιτούντες, προς κάλυψη αμέσων και μη επιδεκτικών αναβολής βιοτικών αναγκών των δικαιούχων, πολλοί από τους οποίους, όπως κατέθεσε ο μάρτυρας των αιτούντων, αποβλέπουν στο μοναδικό αυτό έσοδο για τη συντήρησή τους,

λαμβανομένου υπόψη και του γεγονότος ότι η καθ' ης έχει ήδη αποκομίσει κατά το έτος 2004 οικονομικό όφελος από τη χρήση των έργων τους.

Επομένως, πρέπει η ένδικη αίτηση να γίνει δεκτή και ως ουσία βάσιμη κατά ένα μέρος, κατά τα οριζόμενα ειδικότερα στο διατακτικό, να συμψηφισθούν δε, κατ' άρθρο 179 ΚΠολΔ, τα δικαστικά έξοδα των διαδικιών στο σύνολό τους, ενόψει της ιδιαιτέρως δυσχερούς ερμηνείας των εφαρμοσθέντων κανόνων δικαίου και του επί των κρίσιμων εδώ ζητημάτων διχασμού θεωρίας και νομολογίας [βλ. ενδεικτικά τις με αντίθετες, από τις δεκτές εν προκειμένω γενόμενες, θέσεις, 592/2004 και 7593/2005 αποφάσεις του Εφετείου Αθηνών].

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδικιών.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αίτηση.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ την ενιαία και εύλογη αμοιβή που πρέπει να καταβάλει στους αιτούντες η καθής η αίτηση για την από μέρους της δημοσία παρουσίαση έργων των μελών τους μέσω συσκευών τηλεοράσεως και ραδιοφώνου, εγκατεστημένων στο αναφερόμενο στο ιστορικό ξενοδοχείο της, για το έτος 2004, στο ποσό των έξι χιλιάδων διακοσίων ενενήντα έξι [6.296] Ευρώ.

ΟΡΙΖΕΙ ότι η ως άνω προσδιορισθείσα εύλογη αμοιβή θέλει επιμερισθεί, κατά μεν το ήμισυ, ήτοι κατά ποσοστό 50% υπέρ του αιτούντος φορέως των ηθοποιών, κατά ποσοστό 25% υπέρ του αιτούντος φορέως των παραγωγών και κατά το υπόλοιπο ποσοστό των 25%, ισομερώς, υπέρ των λοιπών αιτούντων οργανισμών.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την καθ' ης να καταβάλει προσωρινά στους αιτούντες οργανισμούς και κατά την αμέσως ανωτέρω αναλογία το ήμισυ της κατά τα άνω προσδιορισθείσης, για το σύνολο του ενδίκου χρόνου, ευλόγου αμοιβής, πλέον του αναλογούντος στα καταβλητέα ποσά ΦΠΑ για την απόδειξη που θα εκδοθεί σχετικά από τους αιτούντες.

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ τα δικαστικά έξοδα των διαδικιών.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στο ακροατήριο του, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, στη Θεσσαλονίκη, στις 29-6-2006, με την παρουσία και της Γραμματέως Κατερίνας Φυσικούδη.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ